

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 6.11.2007
KOM(2007) 681 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE

založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu.

{SEK(2007) 1463}

ZPRÁVA KOMISE

založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu.

OBSAH

1.	SOUVISLOSTI	3
1.1.	Rámcové rozhodnutí Rady dne 13. června 2002 o boji proti terorismu	3
1.2.	První zpráva	3
1.3.	Současná zpráva	3
2.	METODA A KRITÉRIA HODNOCENÍ RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ	4
3.	POSOUZENÍ.....	4
3.1.	Členské státy hodnocené po prvé.....	4
3.2.	Členské státy hodnocené po druhé.....	6
4.	ZÁVĚRY.....	9

1. SOUVISLOSTI

1.1. Rámcové rozhodnutí Rady dne 13. června 2002 o boji proti terorismu

Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu¹ (dále „rámcové rozhodnutí“) tvoří klíčový nástroj v boji proti terorismu.

Rámcové rozhodnutí harmonizuje definici teroristických trestných činů ve všech členských státech a zajišťuje, aby stanovily tresty a sankce odpovídající závažnosti těchto činů pro fyzické a právnické osoby, které uvedené činy spáchaly nebo jsou za ně odpovědné. Stanoví pravidla o soudní příslušnosti, která zajistí účinné stíhání teroristických trestných činů a přijímá zvláštní opatření ohledně obětí teroristických trestných činů vzhledem k jejich zranitelnosti.

1.2. První zpráva

Podle článku 11 rámcového rozhodnutí vypracuje Komise písemnou zprávu o opatřeních přijatých členskými státy pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

V souladu s tímto článkem byla dne 8. června 2004 přijata zpráva Komise², jako i pracovní dokument útvarů Komise³ související s touto zprávou.

Jelikož v té době Komise neobdržela žádné informace z Lucemburska a Nizozemska a žádné zvláštní informace z Řecka, hodnocené členské státy byly Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Irsko, Itálie, Německo, Portugalsko, Rakousko, Spojené království, Španělsko a Švédsko.

Odpověď Rady na zprávu Komise⁴ byla přijata ve dnech 25. a 26. října 2004 a dospěla k závěru:

- vyzvat ty členské státy, které zatím plně nesplnily rámcové rozhodnutí, aby tak učinily co nejdříve a poskytly informace o dosaženém pokroku,
- vyzvat příslušné členské státy, aby poskytly další informace, jak byly požádány ve zprávě Komise,
- vyzvat nové členské státy, aby poskytly informace o provádění rámcového rozhodnutí.

Tyto informace měly být předloženy Radě a Komisi do dne 31. prosince 2004.

1.3. Současná zpráva

Všechny členské státy informovaly Komisi do závěrečného termínu 31. prosince 2006. Tato zpráva shrnuje situaci v provedení vyplývající z právních předpisů, které byly předloženy Komisi k tomu referenčnímu datu.⁵ Byla vypracovaná s přihlédnutím ke všem informacím předloženým Komisi o provádění rámcového rozhodnutí po vypracování první zprávy, včetně stanovisek, které vyjádřily některé členské státy o přesném rozsahu jejich provádění

---

1 Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s.3.

2 Zpráva Komise založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu, KOM(2004)409 závěrečná zpráva z 8. 6. 2004.

3 Zpráva komise založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu, SEK (2004) 688 z 8.6.2004.

4 Dokument Rady 11687/2/04 REV 2 DROIPEN 40, z 12.10.2004.

5 Kromě vstupu v platnost nebo pokroku příslušných legislativních změn nebo zákonů, o nichž byla Komise předtím informována. Takto zpráva shrnuje vstup v platnost estonských změn trestního zákona dne 15. března 2007, jako i předložení „Zákona o terorismu a souvisejících otázkách z r. 2006“ ke schválení kyperskou poslaneckou sněmovnou

a posouzení první zprávy. Pracovní dokument útvarů Komise připojený k této zprávě obsahuje podrobnou analýzu vnitrostátních opatření, která byla přijata pro dosažení souladu s rámcovým rozhodnutím, jako i tabulku, která v souladu s informacemi, které Komise obdržela, uvádí vnitrostátní ustanovení provádějící každý z těchto článků.

2. METODA A KRITÉRIA HODNOCENÍ RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ

Kritéria hodnocení uplatňovaná při vypracování současné zprávy se neliší od těch, uplatňovaných při vyhotovení první zprávy a v ní popsanými⁶.

Pokud jde o souvislosti hodnocení, jsou v podstatě popsány v první hodnotící zprávě.⁷ Musí být však přihlédnuto k dodatečné okolnosti: současné hodnocení je ovlivněno existencí předešlé hodnotící zprávy. Rozlišuje mezi členskými státy, které již byly posuzovány v uvedené zprávě, a členskými státy hodnocenými po prvé. Ty první jsou zkoumány na základě zjištění předešlé zprávy a doplňkových informací, které poskytly. Ve druhém případě je požadováno úplné a původní hodnocení. Ale i v tomto případě současné posouzení vychází z interpretace ustanovení rámcového rozhodnutí z první zprávy a respektuje ji a odkazuje na ni při mnoha příležitostech.

A konečně, s odkazem na čl. 1 odst. 2 rámcového rozhodnutí Komise připomíná, že protiteroristická opatření, jako jsou prováděcí předpisy, musí být uplatňována při plném dodržování základních práv a zásady právního státu. Komise bude této otázce i nadále věnovat zvláštní pozornost. Čím pevnější jsou záruky, že EU a členské státy budou dodržovat základní práva při provádění právních předpisů EU, tím lepší jsou šance unie dosáhnout účinného pokroku v boji proti terorismu.

3. POSOUZENÍ

3.1. Členské státy hodnocené po prvé

Tato skupina členských států zahrnuje ty, které byly členy EU před rozšířením 1. května 2004, ale které nebyly hodnoceny v první zprávě (Lucembursko, Nizozemsko a Řecko)⁸ a všechny ty, které se připojily k unii 1. května 2004. Několik z nich předalo včas všechna příslušná znění jejich prováděcích ustanovení Komisi. Posouzení předložených skutečností a následné závěry, které z nich vyplynuly, se proto někdy zakládají na neúplných informacích. Po zhodnocení informací od třinácti členských států je situace ohledně provádění rámcového rozhodnutí následující:

Článek 1: Česká republika, Estonsko, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Řecko a Slovensko správně provedly článek 1 ve smyslu, že uvedly trestné teroristické činy jako zvláštní kategorii trestných činů, zatímco Kypr mění své právní předpisy za tímto účelem. V dalších zde zmiňovaných členských státech vyvolává technika, kterou použily na definování teroristických trestných činů jisté obavy: Lucembursko nepředvídá katalog teroristických trestných činů, Slovinsko používá pouze obecnou definici teroristických trestných činů, Litvě

6 Zpráva Komise založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu KOM(2004) 409 závěrečná zpráva z 8. 6. 2004, s. 4 – 5.

7 Zpráva Komise založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu KOM(2004) 409 závěrečná zpráva z 8.6.2004, s. 4–5.

8 Viz „Pracovní dokument útvarů Komise – příloha ke zprávě Komise založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu“ (SEK (2004) 688), s. 4, dále zmiňovaný jako první hodnotící zpráva (pracovní dokument útvarů Komise). Žádné informace nebyly obdrženy z Lucemburska ani Nizozemska, zatímco Řecko pouze oznámilo, že rámcové rozhodnutí bylo již začleněné do národních právních předpisů, ale neposkytlo další informace ani právní texty.

chybí úplná definice a Polsko pouze definuje spojení s terorismem. Navíc se zdá, že Litvě, Polsku a Slovinsku chybí ustanovení, které by buď spojilo tyto obyčejné trestné činy s definicemi terorismu nebo je kvalifikovalo jako teroristické trestné činy v případě teroristického úmyslu.

Článek 2: Estonsko, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Řecko a Slovensko provedly tento článek správně prostřednictvím zvláštních ustanovení, která zvláště označují činy spáchané ve spojení s teroristickými skupinami. Kyperský návrh zákona také uvádí konkrétní ustanovení v tomto smyslu. Litva používá smíšenou formulaci, v níž obecná ustanovení o trestném spolčení doplňují omezený rozsah ustanovení, které se konkrétně zabývá teroristickými skupinami. Zdá se však, že toto ustanovení nezahrnuje vedení teroristické skupiny. Podobně Maďarsko nepostihuje vedení teroristické skupiny. V České republice, teroristické skupiny jako takové, a jejich vedení nebo účast na jejich činnosti, nejsou zvláště postihované – ale podpora spáchání teroristického trestného činu je. V Lotyšsku je vedení teroristické skupiny postihováno, zatímco účast se zdá být trestná pouze, jen když je spojená se spácháním zvláštních teroristických trestných činů. Obě země však spoléhají na obecná ustanovení, která postihují účast v zločinném spolčení nebo v organizovaných skupinách. Podobně slovinské právní předpisy neobsahují žádné konkrétní ustanovení zabývající se teroristickými skupinami – podle takových právních předpisů by měl být takový pojem začleněn do širšího pojmu „zločinné spolčení“.

Článek 3: Pouze Malta, Nizozemsko a Řecko plně provedly tento článek o trestných činech spojených s terorismem – na Kypru stále probíhá proces změny právních předpisů. Zbylé členské státy budou schopny dosáhnout v některých případech stejných výsledků tím, že pojímají tyto trestné činy jako činy spolupráce s teroristickou skupinou nebo jako účast na zvláštních teroristických trestných činech, částečně v souladu se závazky podle tohoto článku.

Článek 4: Česká republika, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Řecko, Slovensko a Slovinsko uvádějí obecná pravidla o účasti a počátečních trestných činech podle jejich trestních právních systémů, která nepřímo umožní jejich právním předpisům být v souladu s tímto článkem. Česká republika, Estonsko, Litva, Maďarsko a Malta dodatečně přijaly konkrétní ustanovení spojená s terorismem. Na Kypru změny propojí obecná pravidla týkající se spolupachatelství a počátečních trestných činů s teroristickým úmyslem.

Článek 5: Ačkoli pouze změny právních předpisů předpokládané na Kypru odkazují přímo na vydání osoby za teroristické trestné činy, zdá se, že všechny členské státy jsou schopny splnit podmínky odstavce 1, který členským státům ukládá povinnost zajistit, aby trestné činy uvedené v člancích 1 až 4 byly postižitelné účinnými, přiměřenými a odrazujícími tresty s případným následkem vydání osoby. Estonsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Polsko a Řecko provedly odstavec 2 správně – kyperský návrh zákona to také učiní, zatímco další hodnocené členské státy nezavedly ustanovení týkající se zvláštních přitěžujících okolností, ani neurčily rovnocenné obecné trestné činy, které by umožnily srovnání sankcí a tím i posouzení provádění. Co se týče odstavce 3, když jde o účast v teroristické skupině, všechny členské státy kromě Slovinska správně provedly nebo provedou ustanovení. Co se týče vedení teroristické skupiny, většina členských států správně provedla toto ustanovení. Maďarsko a Slovinsko však nerespektovaly požadované minimální sankce a Polsko a Řecko zvolily formulaci, která nevylučuje uložení trestu odnětí svobody až do patnácti let, ale ani to nezaručuje.

Článek 6: Pouze Lucembursko, Maďarsko a Řecko mají a Kypr bude mít, po dokončení jejich legislativního procesu, zvláštní polehčující okolnosti u trestů uložených za teroristické trestné činy, s přihlédnutím k některým zvláštním okolnostem uvedeným v tomto článku.

Česká republika, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Polsko, Slovensko a Slovinsko odkazovaly k obecnějším předpisům obsahujícím polehčující okolnosti, zatímco zbylé dotčené členské státy nepředložily žádné právní předpisy provádějící toto volitelné ustanovení.

Článek 7: Česká republika, Lotyšsko a Slovensko nepředpokládaly odpovědnost právnických osob za teroristické trestné činy, jak je požadováno v odstavci 1, a Lucembursko neprovedlo příslušná ustanovení. Další hodnocené členské státy správně provedly odstavec 1. Jejich ustanovení často překračují minimální úroveň požadovanou rámcovým rozhodnutím buď stanovením více než jednoho kritéria nebo zachováním širších kritérií. Pouze Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Řecko a Slovinsko poskytly předpisy, které přímo provádějí odstavec 2, včetně nedostatečného dohledu nebo kontroly jako zdroje odpovědnosti právnických osob. V některých dalších členských státech však může být odstavec interpretován obecnějšími formulacemi. Estonsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Nizozemsko a Slovinsko provedly odstavec 3, čím zajistily, že odpovědnost právnických osob nevylučuje trestní řízení proti fyzickým osobám, které se dopustí trestného činu.

Článek 8: Kromě České republiky, Lucemburska a Slovenska, všechny členské státy předložily právní předpisy nebo návrhy právních předpisů týkající se sankcí ukládaných právnickým osobám a splňující minimální závazek podle článku 8 týkajícího se trestněprávních nebo jiných pokut. Lotyšskému provedení článku 8 však stojí v cestě nesprávné provedení článku 7. Většina členských států také uplatňuje všechny nebo některé z volitelných sankcí uvedených v tomto ustanovení a některé předpokládají dodatečné sankce, které nejsou uvedené v rámcovém rozhodnutí.

Článek 9: Právní předpisy všech členských států budou zřejmě schopny zajistit soulad s tímto článkem, pokud jde o uplatnění zásady územní příslušnosti uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), čl. 9 odst. 1 písm. b) a čl. 9 odst. 4. Pokud jde o soudní příslušnost mimo rámec výsostného území státu, většina členských států má nebo bude mít předpisy, které alespoň částečně zahrnují principy aktivní a pasivní právní subjektivity, jak stanoví čl. 9 odst. 1 písm. c) a e). Čl. 9 odst. 1 písm. d) byl výslovně proveden pouze Maltou, zatímco Nizozemsko a Slovinsko odkazují na předpisy, které tento odstavec částečně upravují. Ustanovení čl. 9 odst. 3 byla výslovně provedena Estonskem, Lucemburskem, Maltou, Nizozemskem, Slovenskem a Slovinskem. Doložky univerzální soudní pravomoci v litevských, polských, řeckých, slovenských a slovinských právních předpisech, jako i v kyperském návrhu zákona možná umožní těmto členským státům být alespoň částečně v souladu s odstavci 1 a 3 za nepřítomnosti výslovného provedení. Konečně, Litva částečně provedla čl. 9 odst. 2, zdá se však, že žádný z dalších členských států nezačlenil do svých vnitrostátních předpisů kritéria pro řešení pozitivních kompetenčních konfliktů uvedená v tomto ustanovení.

Článek 10: Ačkoli pouze Estonsko, Polsko a Slovensko uváděly zvláštní články stanovující zásadu stíhání z úřední povinnosti, zdá se pravděpodobné, že teroristické trestné činy se považují ve všech členských státech za veřejné trestné činy pro účely vyšetřování a stíhání. Pouze Estonsko a Slovinsko zajistily konkrétní ustanovení týkající se pomoci rodinám obětí, k čemuž se vztahuje odstavec 2.

3.2. Členské státy hodnocené po druhé

Článek 1: První hodnotící zpráva dospěla k závěru, že Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Portugalsko, Rakousko, Španělsko a Švédsko správně provedly článek 1 ve smyslu, že konkrétně postihly teroristické trestné činy jako zvláštní kategorii trestných činů – zatímco Irsko provádělo změny svých právních předpisů za tím účelem. Konstatovala, že Itálie a Spojené království uvedly pouze omezený počet zvláštních teroristických činů a potom kvalifikovaly obecné trestné činy podle teroristického úmyslu buď jako přitěžující okolnost

(v Itálii) nebo uplatňováním obecné definice terorismu (Spojené království). Zpráva dospěla k závěru, že německé právní předpisy nejsou v souladu s článkem 1 rámcového rozhodnutí.⁹

Další informace poskytnuté členskými státy umožňují Komisi konstatovat vyšší úroveň souladu s článkem 1. Žádná z předložených připomínek však zcela nerozptýlila pochybnosti, které Komise vyjádřila v uvedené zprávě. Pouze irská ustanovení – která mezitím vstoupila v platnost – potvrzují, že právní systém Irska je v souladu s článkem 1.

Článek 2: První hodnotící zpráva došla k závěru, že většina členských států měla nebo bude mít právní předpisy, které postihují zvlášť teroristické činy spáchané ve spojení s teroristickými skupinami. Pouze v Dánsku a Švédsku není vedení teroristických skupin nebo účast na jejich činnostech zvlášť postihováno, ačkoli v některých případech ti, kteří se takto chovají, mohou být přesto stíháni jako hlavní pachatelé nebo spolupachatelé příslušného teroristického trestného činu.¹⁰

Komise musí vyjasnit, že ačkoli zůstává pravdou, že vedení teroristické skupiny a účast na jejich činnostech nejsou zvlášť postihovány ve Švédsku, švédská široce formulovaná ustanovení o pokusu, přípravě, spiknutí a spolupachatelství mohou umožnit stíhání jak vůdců, tak členů teroristické skupiny. Vzhledem k Dánsku Komise soudí, že jeho zvláštní právní předpisy o napomáhání teroristickým skupinám, spíše než jeho obecná ustanovení o spolupachatelství, by mohla také zahrnovat jednání postihovaná podle čl. 2 odst. 2. Nedostatek samostatného postihování spolupráce s teroristickou skupinou ve Švédsku a vedení teroristické skupiny ve Švédsku i Dánsku automaticky nevylučuje, že výsledků rámcového rozhodnutí nelze dosáhnout, ale mohou narušit systematický a politický cíl tohoto rozhodnutí a jasnost provádění a mohou být překážkou plného provádění souvisejících ustanovení. Proto musí být potvrzeno, že Dánsko a Švédsko plně neprovedly článek 2.

Článek 3: Toto ustanovení požaduje, aby členské státy zahrnuly určité činy jako trestné činy mezi teroristické činy. První hodnocení došlo k závěru, že pouze Finsko, Francie, Portugalsko a Španělsko zřejmě mají právní předpisy zcela v souladu se závazky podle tohoto článku a že právní systém Irska by měl být v souladu, když nové právní předpisy vejdou v platnost. Právní předpisy zbylých členských států jsou pouze částečně v souladu s tímto článkem.¹¹

Itálie, Rakousko a Švédsko spolu s Belgií a Dánskem předložily další vysvětlení o provádění tohoto ustanovení, pouze Dánsko však bylo schopno prokázat úplný soulad svých právních předpisů s článkem 3 rámcového rozhodnutí.

Článek 4: Jak bylo uvedeno v prvním hodnocení¹², ačkoli pouze některé členské státy mají zvláštní ustanovení provádějící článek 4, je patrné, že uplatňováním obecných pravidel o spolupachatelství a počátečních trestných činech většina členských států nepřímou provedla článek 4, za předpokladu, že předešlé články byly plně provedeny. Zůstávají však jisté obavy vzhledem k provádění prvku „pokus“ v Belgii a ve Francii, jako i v Portugalsku.

Článek 5: Ohledně čl. 5 odst. 1 rámcového rozhodnutí, první hodnocení předpokládalo, že všechny členské státy budou schopny splnit podmínky odstavce 1, který zavazuje členské státy aby zajistily, že trestné činy uváděné v člancích 1 a 4 jsou trestány účinnými, přiměřenými a trestněprávními sankcemi, které mohou vést k vydání pachatele¹³.

---

9 Viz první hodnotící zprávu (souhrn), s. 7.

10 Viz první hodnotící zprávu (souhrn), s. 6.

11 Viz první hodnotící zprávu (souhrn), s. 6.

12 Viz „Zpráva Komise založená na článku 11 rámcového rozhodnutí Rady z 13. června 2002 o boji proti terorismu“ (KOM 2004 409 závěrečná zpráva), s. 6 – dál nazývaná první hodnotící zpráva (souhrn).

13 Viz první hodnotící zprávu (souhrn), s. 6.

Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Portugalsko, Rakousko a Švédsko správně provedly čl. 5 odst. 2.¹⁴ Bohužel, přes dodatečné informace, které zaslaly členské státy, v případě Irska, Německa, Spojeného království a Španělska nelze dospět ke stejnému závěru.

Vzhledem k odstavci 3, když se jedná o vedení teroristické skupiny, podle první hodnotící zprávy, právní předpisy Belgie, Itálie, Irska, Německa, Portugalska, Rakouska a Spojeného království byly nebo budou v souladu s rámcovým rozhodnutím. Právní systémy Dánska, Francie a Švédska by byly pouze částečně v souladu s tímto ustanovením. Španělské právní předpisy byly v souladu s tímto ustanovením pouze ohledně vedení teroristické skupiny, která pouze hrozí spácháním teroristických činů.¹⁵ Nyní lze konstatovat, že francouzské právní předpisy jsou také úplně v souladu s tímto článkem.

Co se týče účasti na činnostech teroristické skupiny, první hodnotící zpráva uváděla, že Belgie, Finsko, Francie, Irsko, Portugalsko, Rakousko, Spojené království a Španělsko správně provedly toto ustanovení, které by mohlo být považováno za částečně provedené v Dánsku, Itálii, Německu a Švédsku.¹⁶ Bohužel, žádná z těchto zemí neposkytla informace, které by přesvědčily Komisi o úplném souladu v tomto bodu.

Článek 6: Nebyly předloženy žádné dodatečné připomínky týkající se článku 6. Proto se předpokládá, že stále pouze Francie, Itálie, Německo, Portugalsko, Rakousko a Španělsko výslovně předpokládají zvláštní okolností uvedené v tomto článku, přičemž zbylé státy neuvedly zvláštní opatření na provádění tohoto nepovinného ustanovení.¹⁷

Článek 7: První hodnotící zpráva došla k závěru, že Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Irsko, Německo a Portugalsko provedly nebo provedou právní předpisy zajišťující, že právnické osoby mohou být zodpovědné za trestné činy uváděné v rámcovém rozhodnutí. Z těchto členských států však pouze Finsko, Itálie, Irsko a Portugalsko poskytly dost informací, aby bylo možné uvažovat o tom, že článek 2 byl také zahrnut.¹⁸

S přihlédnutím k novým připomínkám a informacím o nových předložených ustanoveních lze nyní dospět k závěru, že také rakouský a švédský právní systém je v souladu s čl. 7 odst. 1, takže pouze Spojené království a Španělsko stále ještě neprovedly toto ustanovení. Co se týče čl. 7 odst. 2 rámcového rozhodnutí, Belgie, Dánsko a Rakousko poskytly další informace potvrzující soulad.

Článek 8: První hodnotící zpráva dospěla k závěru, že Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Německo a Portugalsko splnily minimální závazek podle článku 8 o uložení pokut trestní nebo jiné povahy právnickým osobám.¹⁹ Nyní Rakousko a Švédsko mohou být připojeny na seznam členských států, jejichž právní předpisy jsou v souladu s článkem 8.

Článek 9: První hodnotící zpráva předpokládala, že právní předpisy všech členských států jsou v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a), b) a odst. 4, jelikož územní působnost je hlavním základem pro trestní jurisdikci.²⁰ Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Irsko, Německo, Portugalsko, Rakousko, Spojené království, Španělsko a Švédsko mají předpisy, které v různé míře zahrnují zásadu aktivní právní subjektivity v čl. 9 odst. 1 písm. c), ačkoli některé obecně nezahrnovaly rezidenty (Francie, Itálie, Německo a Spojené království) nebo uváděly

---

14 Viz první hodnotící zprávu (souhrn), s. 6.

15 Viz první hodnotící zprávu (pracovní dokument pracovníků Komise), s. 22, 23.

16 Viz první hodnotící zprávu (pracovní dokument pracovníků Komise), s. 22, 23.

17 Viz první hodnotící zprávu (souhrn), s. 6.

18 Viz první hodnotící zprávu (pracovní dokument pracovníků Komise), s. 30.

19 Viz první hodnotící zprávu (pracovní dokument pracovníků Komise), s. 30.

20 Viz první hodnotící zprávu (pracovní dokument pracovníků Komise), s. 31.

dodatečné požadavky, jako je oboustranná trestnost, která není zahrnuta v tomto pododstavci (Dánsko). Totéž bylo uvedeno ohledně zásady pasivní právní subjektivity v čl. 9 odst. 1 písm. e), ačkoli v některých případech rozsah ustanovení je omezen uváděním pouze chráněných osob nebo prostor nebo požadováním, aby pachatel byl na území členského státu. Pouze pět členských států také přímo zahrnuje trestné činy proti institucím nebo orgánům Evropské unie. Ustanovení čl. 9 odst. 1 písm. d) byla výslovně provedena pouze Irskem a Rakouskem, ačkoli se v té době zdálo, že Finsko, Itálie a Portugalsko budou také v souladu s tímto ustanovením²¹. Vzhledem k čl. 9 odst. 3 se konstatovalo, že Itálie, Irsko, Německo, Portugalsko a Rakousko přímo zajišťují možnost stíhání pachatele, který spáchal teroristický trestný čin v zahraničí a nemůže být vydán.

Z poskytnutých informací vyplývá, že belgické právní předpisy také zahrnují čl. 9 odst. 1 písm. d) a čl. 9 odst. 3 a německé právní předpisy jsou dodatečně v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. d) a e) rámcového rozhodnutí. Dánsko uvedlo svůj závazek trestního stíhání ve všech případech uvedených v rámcovém rozhodnutí. Švédsko lze považovat za stát, který má univerzální soudní pravomoc v oblasti teroristických trestných činů. Ve francouzské změně za účelem provedení čl. 9 odst. 3 se nepodařilo změnit předešlý závěr Komise ohledně toho odstavce.

Situace týkající se čl. 9 odst. 2 se od vypracování první hodnotící zprávy nezlepšila a Irsko je nadále jediným členským státem, který provedl toto ustanovení jen ve svém trestním zákoně z r. 2005, který mezitím vstoupil v platnost.

Článek 10: V době prvního hodnocení pouze Rakousko poskytlo dost informací k prokázání souladu jeho právního systému s čl. 10 odst. 1, ačkoli se zdálo pravděpodobné, že teroristické trestné činy byly pojmány ve všech členských státech jako veřejné trestné činy pro účely vyšetřování a stíhání.²² Belgické, dánské, francouzské a švédské připomínky k provádění čl. 10 odst. 1 posilují předpoklad Komise, že ve všech členských státech podléhají teroristické trestné činy veřejnému stíhání.

Co se týče článku 10 odst. 2, první hodnotící zpráva se soustředila na opatření určená na pomoc rodinám, které se staly oběťmi teroristů, jelikož provádění rámcového rozhodnutí Rady o postavení obětí v trestním řízení²³ je předmětem nezávislé zprávy. Belgie, Francie, Itálie, Irsko, Německo, Rakousko, Spojené království a Španělsko poskytly zvláštní informace o této záležitosti.²⁴ Pouze Portugalsko předložilo další podrobnosti o pomoci rodinám obětí teroristů.

4. ZÁVĚRY

Komise konstatuje, že většina členských států hodnocených po prvé uspokojivě provedla hlavní ustanovení obsažená v rámcovém rozhodnutí. Důležité otázky nicméně zůstávají. Co se týče členských států hodnocených po druhé, dodatečné informace, které zaslaly, umožnily Komisi obecně konstatovat vyšší úroveň souladu. Většina hlavních nedostatků uvedených v první hodnotící zprávě však zůstává nezměněna.

Hlavní obavy Komise jsou:

- nedostatečné provádění článku 1 v Itálii, Litvě, Lucembursku, Německu, Polsku, Slovinsku a Spojeném království. Toto ustanovení má zásadní význam nejen pro

---

21 Viz první hodnotící zprávu (pracovní dokument pracovníků Komise), s. 34.

22 Viz první hodnotící zprávu (souhrn), s. 7.

23 Úř. věst. 82, 22.3.2001, s. 1.

24 Viz první hodnotící zprávu (pracovní dokument pracovníků Komise), s. 35.

rámcové rozhodnutí, ale obecně pro protiteroristickou politiku. Společná definice terorismu tvoří základ, na němž jsou postavena všechna další ustanovení v rámcovém rozhodnutí a umožňuje používání nástrojů spolupráce při vynucování práva,

- nedostatečné provádění čl. 5 odst. 3 o harmonizaci sankcí za trestné činy spojené s teroristickou skupinou týkající se Dánska, Německa, Maďarska, Itálie, Slovinska a Švédska, jelikož toto je také klíčový aspekt rámcového rozhodnutí,
- nedostatečné provádění článku 7 v České republice, Lotyšsku, Slovensku, Španělsku a Spojeném království. Harmonizovaná trestněprávní odpovědnost právnických osob za teroristické trestné činy je také nesmírně důležitá v boji proti terorismu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise vyzývá členské státy, které tak zatím neučinily, aby zajistily rychlé a úplné provedení rámcového rozhodnutí do jejich vnitrostátních právních předpisů a informovaly neprodleně o přijatých opatřeních podpořených zněním platných právních a správních předpisů.